

kan som led i delegationen give retningslinjer for den selvejende institutions udøvelse af beføjelserne på samme måde som for (amts)kommunale institutioner.

Kommunalbestyrelsen (amtsrådet) fører i lighed med nu tilsyn med institutionen, og alle afgørelser, som træffes af den selvejende institution i medfør af delegationen, kan såvel efter som uden klage omgøres af kommunalbestyrelsen (amtsrådet) i samme omfang, som hvis de var truffet af kommunalbestyrelsen (amtsrådet) selv. De afgørelser, der træffes af kommunalbestyrelsen (amtsrådet), kan indbringes for ankeinstanserne efter bistandslovens almindelige regler.

Med forslaget får kommunalbestyrelsen eller amtsrådet mulighed for at lade selvejende institutioner indgå på lige fod med de kommunale i decentraliseringsprocessen.

Bestemmelsen finder kun anvendelse på de beføjelser, der tilkommer kommunalbestyrelsen eller amtsrådet efter denne lov. Heraf følger, at afgørelser efter bistandslovens afsnit VIII ikke er omfattet af delegationsadgangen. Det samme gælder andre afgørelser efter loven, som er henlagt til det særlige udvalg efter den sociale styrelseslovs § 3, og afgørelser, hvor der i loven er et udtrykkeligt krav om, at beslutningen kun kan træffes i et møde.

Til nr. 2.

Ændringen er en følge af forslaget om at indføre en adgang til at fastsætte betaling for midlertidigt døgnophold, jf. bemærkningerne nedenfor til § 1, nr. 4. Betalingsreglen i § 85, stk. 1, omfatter herefter alene *vedvarende* ophold i plejehjem.

Til nr. 3.

Det foreslås, at reglerne om ydelser og betaling for beboere i plejehjem tages op til revision inden udgangen af 1992, bl.a. med henblik på, om erfaringerne fra den forlængede ordning efter § 85 a medfører behov for justeringer af reglerne i tilslutning til den planlagte permanentgørelse.

Til nr. 4.

Det foreslås at indføre en adgang for kommunalbestyrelsen til at opkræve betaling for midlertidigt døgnophold, der f. eks. tilbydes som led i aflastning, genoptræning eller lignende. Sådanne ophold kan tilbydes i bl.a. plejehjem, beskyttede boliger eller ældreboliger. Det foreslås, at betalingen fastsættes således, at der ikke opkræves betaling for bolig. For kost og øvrige ydelser fastsættes betalingen som for personer i eget hjem. Betalingen fastsættes således, at pågældende bevarer et beløb til dækning af husleje og andre udgifter i forbindelse med opretholdelsen af den hidtidige bolig. Bestemmelsen er ikke til hinder

for, at kommunalbestyrelsen fastsætter en takst pr. dag, beregnet på grundlag af et gennemsnit for de enkelte ydelser.

Til nr. 5.

Fra d. 1. juli 1991 kan amtsrådet beslutte, at der i en eller flere af de § 112, stk. 1 og 2 institutioner, der hører under amtsrådet, skal betales for ydelser på institutionen i forbindelse med pensionsudbetaling.

Beboere på en § 112-institution, hvor en sådan ordning er indført, skal betale for bolig, varme og el. Det forudsættes, at disse ydelser ikke er valgfri, fordi de vedrører selve boligen.

Den særlige pleje, behandling m.v., som er forudsat i § 112, stk. 1 og 2, er også obligatorisk, men gratis for beboeren.

Beboeren skal betale for de øvrige ydelser fra institutionen, men det forudsættes, at den enkelte beboer får mulighed for at fravælge en eller flere af institutionens øvrige ydelser (kost, vask, fodpleje, frisør, beklædning, medicin og almindelig praktisk bistand).

Det forudsættes, at institutionen bistår den enkelte beboer med at træffe beslutning om, hvilke ydelser denne ønsker at modtage. Hvis enkelte beboere ikke er i stand til eller ikke ønsker at administrere en valgordning, modtager og betaler beboeren for det samlede udbud af ydelser.

Der foreslås i lighed med bestemmelsen i § 85 a, stk. 4, indsat en henvisning til reglen om administration af pensionen i § 36 i lov om social pension.

Betalingen for boligen udgør 15 pct. af indkomsten, beregnet efter reglerne om betaling for midlertidig hjemmehjælp i bistandslovens § 54, stk. 3-9. Det forudsættes, at betalingen ikke må overstige de faktiske boligudgifter på institutionen. Der betales særskilt for el og varme med et beløb svarende til de faktiske udgifter. For øvrige ydelser - bortset fra obligatorisk pleje og behandling m.v., der forudsættes at være gratis - fastsættes betalingen som for personer i eget hjem. Betaling for kost forudsættes at dække råvareudgiften.

Det præciseres, at den enkelte beboer efter betaling for samtlige ydelser, der hidtil er indgået som led i de budgetterede udgifter ved institutionsopholdet, altid skal have mindst et beløb til rådighed, der svarer til beløbet til personlige fornødenheder efter bistandslovens § 84, for personer under 60 år på de særlige plejehjem for yngre med fysisk handicap dog det højere beløb efter lovens § 118, stk. 1.

Samtidig sikres gennem en henvisning til § 85, stk. 2, at institutionsbeboerens hjemmeboende ægtefælle og børn i de ganske få tilfælde, der formentlig kan være tale om, fortsat får mulighed for at få dækket en del af deres forsørgelsesgrundlag af beboerens indtægter.

Det foreslås, at betalingen som efter bestemmelsen i bistandslovens § 85 a, stk. 2, kan modregnes i den